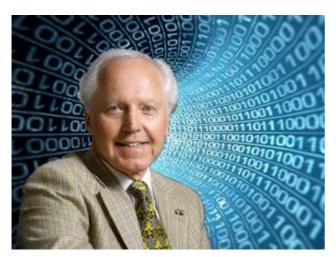
Klimaathysterie (deel 5)_

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt 14 oktober 2019)

In Nederland is de <u>Stichting CLINTEL</u> actief die tot doel heeft een nuchtere wetenschappelijke kijk op klimaat te bevorderen en natuurwetenschappelijk debat te stimuleren. CLINTEL organiseert op diverse plaatsen discussieavonden en nodigt daarvoor gerenommeerde sprekers uit. De organisatie is opgericht door Prof. Guus Berkhout en wetenschapsjournalist Marcel Crok. Guus Berkhout heeft het initiatief genomen om een manifest op te stellen en een aangetekende brief te schrijven aan António Guterres, Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties en naar Patricia Espinosa Cantellano, uitvoerend secretaris van de Conventie van de Verenigde Naties over de klimaatveranderingen. In <u>deze brief</u>, wereldwijd ondertekend door meer dan 500 gekwalificeerde wetenschappers waaronder veel Nederlandse deskundigen, wordt gesteld dat de huidige klimaatpolitiek op zinloze en gevaarlijke wijze het economische systeem bedreigt en de levens van mensen op het spel zet door hen de toegang tot betrouwbare en betaalbare energie te ontzeggen. De namen van de ondertekenaars vindt u <u>hier</u>.

Prof. Guus Berkhout. Afbeelding overgenomen van https://www.climategate.nl/2018/06/guus-berkhout-denken-over-klimaat-verbreding-van-de-horizonten/

Dagelijks melden zich wereldwijd nieuwe ondertekenaars aan om tegengas te geven tegen de rampzalige klimaatplannen. Volgens de 500 natuurwetenschappers en professionele mensen moet de klimaatwetenschap minder politiek gedreven, en meer wetenschappelijk zijn. Wetenschappers zouden op heldere wijze de onzekerheden en de overdrijvingen in hun voorspellingen van opwarming van de aarde aan de orde moeten stellen, en politici zouden zonder het oproepen van allerlei emoties op nuchtere wijze de echte voordelen en de vermeende kosten van aanpassing

aan opwarming, en de echte kosten en de vermeende voordelen van pogingen die opwarming te beïnvloeden dienen te bespreken. De geologische geschiedenis laat zien dat het klimaat van de aarde verandert zolang de planeet bestaat met afwisselend koudere en warmere periodes.

Het initiatief van de 500 wetenschappers is de vrucht van een samenwerking van wetenschappers en klimaatdeskundigen uit dertien landen. De verklaring gaat in tegen de constante hersenspoeling van de klimaatalarmisten en de met hen bevriende media, die constant angstaanjagende scenario's op de bevolking loslaten. In Nederland is de NOS mede koploper op dit vlak. Geen storm is te zwaar of geen regenbui te heftig of het klimaat wordt erbij gesleept. Alles wordt met "klimaatopwarming" in verband gebracht: een mooie zomer, bosbranden orkanen, lage waterstanden, hoge waterstanden, kortom alles wordt tot in het belachelijke toe met elkaar vermengd om te komen tot het definitieve oordeel: de mens is schuldig aan de klimaatopwarming en wordt door allerlei absurde maatregelen gedwongen de linkse klimaatfanatici, te gehoorzamen. Velen trappen in de val, onwetend en slecht geïnformeerd over wat er werkelijk aam de hand is.

De NOS zou gedwongen moeten worden om alle meningen objectief te belichten, en niet alleen diegene die zij zich geroepen voelen om de klimaathoax te verkondigen. Vele wetenschappers, die niet akkoord gaan met deze theorieën worden gewoon de mond gesnoerd Ze worden simpelweg niet gehoord. Zij mogen geen mening hebben en worden op totaal ondemocratische manier geweerd uit alle debatten. Dat overkwam ook Kees Pieters, wiskundig ingenieur (TU Delft), voorman van <u>onderzoeksbureau Nederwind</u> en mede-initiatiefnemer van het Democratisch Energie Initiatief. Met dertig stichtingen en verenigingen, die zich inzetten voor het behoud van een open landschap, werd besloten een consortium op te richten: Nederwind. Met goede plannen over de wind- en zonneparken die over Nederland worden uitgerold meldden de vertegenwoordigers zich aan bij voorzitter Ed Nijpels van de klimaattafels. Ze hadden een plan om de opgave voor hernieuwbare energie op zo goedkoop mogelijke wijze, dus voor zo weinig mogelijk belastinggeld, uit te voeren. Klimaatbeleid is duur genoeg. Dat moest Kees Vendrik, voorzitter van de Elektriciteitstafel, toch als muziek in de oren klinken.

Toch gebeurde er iets onverwachts. 'We kregen als Nederwind te horen dat we niet mochten aanschuiven.' Voor goede, goedkopere oplossingen was geen plek aan de Elektriciteitstafel. Wie schoven er wel aan bij de Elektriciteitstafel? Een reeks milieuorganisaties. Verschillende overheden. En liefst acht commerciële partijen

die rechtstreeks voordeel trekken uit de vaststelling en verdeling van subsidies voor wind en zon. Onze besparing werd nooit besproken. De impact van de klimaatplannen is enorm. Als de aan de Elektriciteitstafel afgesproken doelen aan hernieuwbaar energie op land met windenergie worden vervuld, groeit het aantal 200 meter hoge windmolens tot circa 5500; vijf keer zoveel als nu. Als alles met zonne-energie zou moeten, leggen we 53.000 hectare (78.000 voetbalvelden) aan weiland vol. Geen burger zit daarop te wachten. Maar het is voor uitvoerders wél de meest lucratieve vorm van klimaatbeleid." Aan klimaattafels zijn miljarden opgestreken.

Klimaatgoeroe Ed Nijpels heeft de Nederlandse bevolking een serie maatregelen voorgeschoteld waarin voornemens staan die ertoe moeten leiden dat Nederland in 2030 de helft minder broeikasgassen uitstoot om zodoende een flinke bijdrage te leveren om onze aarde over tientallen jaren met <u>0,0003 graden te laten afkoelen.</u>!!!

Een serieus debat of dat hele theoretische bouwwerk van klimaatverandering door CO₂-uitstoot wel klopt, is door het Binnenhof vermeden. Er heeft geen openbare discussie tussen wetenschappers plaatsgevonden. De stemmen van de dissidenten werden gesmoord omdat ze niet passen binnen de plannen van de extremistische milieugroeperingen. Hier is sprake van totalitarisme zoals uit de tijd van Stalin, Hitler en Mao Zedong. De Nederlandse politieke leiders hebben zich met milieugroeperingen verbonden op basis van de gedachte dat wij mensen het klimaat kunnen verslechteren en verbeteren. De klimaatmodellen vertonen vele hiaten en kunnen helemaal niet gebruikt worden als basis voor politieke besluitvorming. Daarbij overdrijven zij de werking van broeikasgassen zoals CO₂ en houden zij er geen rekening mee dat de atmosfeer verrijken met CO₂ positief is.

Er bestaat geen enkel statistisch bewijs dat door de klimaatopwarming de orkanen, overstromingen, droogtes en andere soortgelijke natuurrampen heviger worden of dat er meer voorkomen. De maatregelen die genomen worden om de uitstoot van CO₂ te verminderen hebben een verwoestend effect en zijn geldverslindend. De doelstelling van de internationale politiek moet er in bestaan te voorzien in een betrouwbare en goedkope energie, blijvend toegankelijk overal ter wereld. In de media, door politici, <u>door zichzelf overschattende weermannen</u> en door spijbelende kinderen die menen dat scholing overbodig is en aan wie je de zelfstandige besteding van hun zakgeld nog niet zou toevertrouwen, wordt de burger overspoeld met een brei van meningen over milieu, weer en klimaat. In het algemeen wordt de toon gezet door simplisme, kennelijk met het idee dat als iets maar vaak genoeg herhaald wordt, het vanzelf waar wordt.

Klimaat wordt niet uitsluitend bepaald door atmosferische processen in de troposfeer, maar de volledige atmosfeer speelt hier een rol. Maar niet alleen de atmosfeer is van belang. Oceanen, gletsjers, zeestromen, de volledige biosfeer, vulkanisme, veranderingen in zonneactiviteit en veel meer spelen bij klimaat een sleutelrol. Duidelijk is dat het begrijpen van klimaat van een heel andere moeilijkheidsgraad is dan het filosoferen over milieu of weer.

Klimaatmodellen hebben ernstige tekortkomingen en zijn volkomen ongeschikt als uitgangspunt om beleid op te baseren. Ook overdrijven zij naar alle waarschijnlijkheid het effect van broeikasgassen als CO_2 . Bovendien negeren zij het feit dat toename van de atmosferische CO_2 concentratie weldadig voor de plantengroei op aarde is. Er is geen statistisch bewijs voor de bewering dat opwarming van de aarde geleid zou hebben tot meer en ernstigere orkanen, overstromingen, droogte en meer van dergelijke natuurrampen, of dat ze vaker zouden voorkomen. Echter, pogingen om de hoeveelheid CO_2 in de atmosfeer te beperken zijn even schadelijk als duur. Klimaatbeleid dient daarom gebaseerd te zijn op wetenschappelijke en economische werkelijkheden.

Er bestaat geen klimaatcrisis, dus er is geen aanleiding voor paniek en alarmisme. De 500 wetenschappers zeggen overtuigd tegenstanders van de schadelijke en onrealistische klimaatpolitiek te zijn die inzet op een politiek van nul uitstoot van CO₂ in 2050.

Nederlandse 'wetenschappers' maken zich belachelijk

1800 Nederlandse wetenschappers vinden consensus belangrijker dan bewijs. Naar aanleiding van de klimaatdemonstratie van 27 september jl. hebben ruim 1800 Nederlandse wetenschappers een Consensus Statement ondertekend, met als centrale tekst: 'Op basis van de best beschikbare wetenschappelijke kennis verklaren wij: de zorgen van de klimaatstakers zijn gegrond.' (bron: Consensus Statement) Men zou mogen veronderstellen dat deze 'wetenschappers' het onderwerp bestudeerd hebben, maar dat hebben ze niet!

Coalitie van bezorgde wetenschappers

Klimaatverandering als wetenschappelijke discipline is geen duidelijk afgebakend veld. Het klimaat is de uitkomst van tal van invloeden, die zich uitstrekken over verschillende disciplines, zoals: astronomie. gas-leer, deeltjesfysica, meteorologie, biologie, hydrologie. Deze complexiteit zou wetenschappers moeten ingeven voorzichtig te zijn met hun uitspraken. Bert Dijkstra, de auteur van het artikel heeft willekeurig 20 namen van de lijst van ondertekenaars onder de loup genomen om hun wetenschappelijke expertise op dit onderwerp te bekijken.

Dat heeft tot een schokkende uitkomst geleid. Van deze 20 personen heeft hooguit 1 (Bert Holtslag) enig verstand

van klimaat – wat nog iets heel anders is dan klimaatverandering. Deze mensen hebben net zoveel verstand van klimaatverandering als wat iedereen kan vernemen via internet, dat wil zeggen de rapporten die voor iedereen toegankelijk zijn. Ze hebben geen eigen onderzoek gedaan, dus ze hebben geen eigen inzichten verworven. Er bestaat een groep volwassenen die net zo onwetend en naïef is als de kinderen die bang worden gemaakt door het klimaatalarmisme. Ze ontbeeren iedere wetenschappelijke basis.

De rest is meeloper, trendvolger of gewoon bezorgd om zijn baantje. Tenslotte heeft elke universitair medewerker een baan betaald door de overheid. De *Consensus Statement* is dan ook niets anders dan een verkapt verzoek om meer onderzoeksgeld. Het is een subtiele manier van druk uitoefenen. Het zegt eigenlijk tegen de overheid: geef ons meer geld, dan geven wij jou de 'wetenschappelijke feiten' en de 'consensus' om de burger onder druk te zetten. Naast de 'professoren' zijn er echter ook 'research scientists' die de consensus statement ondertekend hebben (dat diskwalificeert hen eigenlijk meteen al, iedereen die research doet moet weten dat consensus geen rol speelt). Hoe is het in deze groep gesteld? Ook in deze groep is precies 1 persoon (Femke de Jong) gekwalificeerd om met enige kennis van zaken over de materie mee te praten. De rest weet niet meer dan een willekeurige burger die zich verdiept heeft in het onderwerp. De ondertekening van deze 'professoren' heeft net zoveel waarde als die van Greta Thunberg, die te jong is om ook maar ergens verstand van te hebben. Deze professoren zouden beter moeten weten en beseffen dat ze gebruikt worden voor politieke motieven. Consensus is irrelevant in de wetenschap, het enige dat waarde heeft is bewijs. En er is geen bewijs dat CO₂ de oorzaak is van klimaatverandering. Al het statistische materiaal dat getoond wordt, is niet meer dan correlatie.

Smelten van grote gletsjer op Groenland is een hoax.

De Jakobshavn gletsjer op Groenland weigert mee te doen met klimaathoax en groeit al 2 jaar. Een NASA onderzoek in maart 2019 dat is gepubliceerd in Nature Geoscience heeft aantoont dat grote Jakobshavn gletsjer aan de westkust van Groenland die in record tempo leek te smelten, de afgelopen jaren weer is aangegroeid. De onderzoekers reageerden stomverbaasd en geven aan dat ze dit niet hadden verwacht. Deze gletsjer was sinds 2012 bijna 3 kilometer korter en bijna 30 meter dunner geworden. Sinds 2017 is de gletsjer echter met dezelfde snelheid weer gaan groeien. 'Eerst konden we het niet geloven,' verklaarde hoofdonderzoeker Ala Khazendar van het gerenommeerde Jet Propulsion Laboratory (JPL) van de NASA. 'We hadden feitelijk aangenomen dat Jakobshavn net zoals de afgelopen 20 jaar zou doorgaan (met smelten).

De Jacobshavn gletsjer wordt al jaren als zogenaamd bewijs aangevoerd voor de opwarming van de aarde. Maar sinds 2017 smelt deze gletsjer niet meer en is weer snel aan het groeien.

Klimaatactivisten die van plan waren te bewijzen dat het ijs op Groenland dramatisch aan het smelten was, kwamen vast te zitten in het ijs. Het Noorse onderzoeksschip en ijsbreker Kronprins Haakon, faalde jammerlijk bij pogingen om tot de klimaatactivisten door te dringen. Het ijs bleek half juli 2019 nog steeds 3 meter dik. De ijsbreker was gedwongen terug te keren naar het noorden van Svalbard, meldde <u>Electroverse.net</u> in een rapport. "Dik eenjarig ijs gecombineerd met grote partijen

meerjarig ijs waren samengevoegd en daardoor ondoordringbaar voor ons geworden, zei kapitein Johnny Peder Hansen.

In <u>dit artikel</u> is te zien dat de temperatuur op Groenland de afgelopen 10.000 jaar vaak 2 tot 3 graden hoger is geweest dan nu. De boorkernen van Groenland zijn weliswaar lokale data en dus geen wereldtemperatuur, maar uit andere gegevens blijkt dat de boorkernen ongeveer hetzelfde verloop tonen als de temperatuur wereldwijd.

Begin september 2019 deed een andere groep van 16 <u>klimaatsactivisten</u> een poging te bewijzen dat het ijs op de Noordpool dramatisch aan het smelten zou zijn. Op 3 september kwamen ze aan op de Svalbard-archipel halverwege tussen Noorwegen en de Noordpool. Daar kwamen ze echter vast te zitten in het ijs. Alle 16 klimaatactivisten moesten met een helikopter uit hun benarde positie geëvacueerd worden. Klassekampen, een gerespecteerde Noorse krant schrijft: "IJsberen werden afgelopen zomer gezien op Bjørnøya - gelegen in het midden van de Barentszee - waaruit blijkt dat de ijsrand heel ver naar het zuiden lag.

De wereld werd in 2014 overspoeld met het zorgwekkende nieuws dat het ijs op de zuidpool dramatisch aan het smelten zou zijn. 'Al het ijs zou wel eens veel sneller in zee kunnen verdwijnen dan gedacht, en de zeespiegel zou daardoor deze eeuw nog een meter extra kunnen stijgen. IJskliffen van meer dan honderd meter hoog konden bezwijken en in zee storten' was de boodschap. Een schip met 52 klimaatdwazen die hoopten te bewijzen dat het ijs op Antarctica aan het smelten was 'zette daarop koers naar Antarctica maar kwam dagenlang muurvast te zitten in het ongekend dikke ijslaag. Het werd een hilarisch schouwspel. Misleid door de opwarmingscultus, dachten ze met hun gecharterde Russische schip de MV Akademik Shokalskiy dat het veilig was om de Antarctische wateren te benaderen. Een Chinese ijsbreker kwam te hulp maar ook die kwam vast te zitten in het ijs. Ze moesten met een helicopter gered worden.

Gegevens van het <u>Deense Meteorologisch Instituut (DMI)</u> laten zien dat het ijs op Antarctica, 13 jaar geleden is gestopt met krimpen, wat eerdere voorspellingen door alarmistische wetenschappers, nageaapt door de media, volkomen belachelijk maakt. Normaal gesproken begint het smeltseizoen rond juli, maar half 2019 bleek dat er helemaal geen sprake was van het krimpen van de ijslaag, zoals beweerd door de globalwarmingfantasten. Daarom is het tegenwoordig belangrijker dan ooit om de focus te houden op de echte gegevens en niet op de hysterische koppen die momenteel overheersen in de hype-gevulde

media. Waar halen al die klimaatdwazen de informatie vandaan dat het Arctische ijs de laatste tijd snel smelt? Het antwoord is dat ze dat niet kunnen.

Geheel tegen de verwachting in, worden recordhoeveelheden zee-ijs gemeten in het Zuidpoolgebied. Het oppervlak bedraagt voor het eerst meer dan 20 miljoen vierkante kilometer, blijkt uit cijfers van de NASA. Sinds het begin van de metingen met satellieten in 1979 lag er nog nooit zoveel ijs zeeijs op Antarctica, namelijk 21,12 miljoen vierkante kilometer.

